

anden haves Brudstykker; af den tredje fik Bastiat ikke Tid til at udarbejde noget som helst.

I disse Tider, da det er saa let at kritisere Bastiat, og da man næsten ikke hører Andet end Fordømmelsesdomme over ham, have vi troet, at det kunde være af Interesse at høre, hvorledes det store Verdensblad dømmer.

Den tyske nationalekonomiske Kongres afholdes i Aar i Dagene 9.—12. September i Posen. Paa Dagsordenen er opført: 1. Spørgsmaalet om Differentialtold og om den mest begunstigede Nations Ret. Indledere («Referenter»): Bamberger, Brömel, Hertzka og Kübeck. 2. Hvilken er den mest hensigtsmæssige Form for Optagelsen af Enquêter i økonomiske Spørgsmaal? Indledere: Gehejmerraad Engel og A. Meyer (Breslau). 3. Jernbanetarifsspørgsmaalet. Indledere: Eras (Breslau), Emden og Sax. 4. Spørgsmaalet om Tobaksbeskatning og Tobaksmonopol. Indledere: Barth, Philippson og Zwicker.

Tyske Skatteprojekter. (Af et Brev fra Stettin i April d. A.). I Betragtning af Deficitet paa det tyske Riges Budget, forskjellige mindre heldige finansielle Forhold, og det Faktum, at selv de ellers saa trofaste Told- og Forbrugsafgifter udvise et Minus af over 12 Mill. M. for Tiden fra 1ste April 1877 til ultimo Febr. 1878 mod samme Tidsrum ifjor, er det blevet nødvendigt at sørge for ny Indtægter, da Bismark forlanger c. 300 Mill. M. til Kaserne, Kanaler, Jernbaner, Forter m. m. Under sine Overvejelser af forskjellige Skatteprojekter fik Finansminister Camphausen Ideen om Forøgelse af Tabaksskatten, der snart antog den bestemte Form af et Monopol efter Østrigs Mønster, og kunde han end ikke gennemføre dette Projekt, hjalp det dog til at give Statskassen en Extraintægt af 8 387 000 M., idet Frygten for en højere Told forøgede Importen i 1ste Kvt. 1878 fra 260 000 Ctnr. i 1877 til 935 000 Ctnr., hvorved ialtfald iaar et stort Deficit i Toldintraderne undgaas; det næste Aar maa da sørge for sig selv. Tanken om et Monopol er dog ingenlunde opgivet, tvertimod vil den ny Finansminister Hobrecht arbejde videre i den Retning, ligesom den sydtyske

anden haves Brudstykker; af den tredje fik Bastiat ikke Tid til at udarbejde noget som helst.

I disse Tider, da det er saa let at kritisere Bastiat, og da man næsten ikke hører Andet end Fordømmelsesdomme over ham, have vi troet, at det kunde være af Interesse at høre, hvorledes det store Verdensblad dømmer.

Den tyske nationalekonomiske Kongres afholdes i Aar i Dagene 9.—12. September i Posen. Paa Dagsordenen er opført: 1. Spørgsmaalet om Differentialtold og om den mest begunstigede Nations Ret. Indledere («Referenter»): Bamberger, Brömel, Hertzka og Kübeck. 2. Hvilken er den mest hensigtsmæssige Form for Optagelsen af Enquêter i økonomiske Spørgsmaal? Indledere: Gehejmerraad Engel og A. Meyer (Breslau). 3. Jernbanetarifsspørgsmaalet. Indledere: Eras (Breslau), Emden og Sax. 4. Spørgsmaalet om Tobaksbeskatning og Tobaksmonopol. Indledere: Barth, Philippson og Zwicker.

Tyske Skatteprojekter. (Af et Brev fra Stettin i April d. A.). I Betragtning af Deficitet paa det tyske Riges Budget, forskjellige mindre heldige finansielle Forhold, og det Faktum, at selv de ellers saa trofaste Told- og Forbrugsafgifter udvise et Minus af over 12 Mill. M. for Tiden fra 1ste April 1877 til ultimo Febr. 1878 mod samme Tidsrum ifjor, er det blevet nødvendigt at sørge for ny Indtægter, da Bismark forlanger c. 300 Mill. M. til Kaserne, Kanaler, Jernbaner, Forter m. m. Under sine Overvejelser af forskjellige Skatteprojekter fik Finansminister Camphausen Ideen om Forøgelse af Tabaksskatten, der snart antog den bestemte Form af et Monopol efter Østrigs Mønster, og kunde han end ikke gennemføre dette Projekt, hjalp det dog til at give Statskassen en Extraintægt af 8 387 000 M., idet Frygten for en højere Told forøgede Importen i 1ste Kvt. 1878 fra 260 000 Ctnr. i 1877 til 935 000 Ctnr., hvorved ialtfald iaar et stort Deficit i Toldintraderne undgaas; det næste Aar maa da sørge for sig selv. Tanken om et Monopol er dog ingenlunde opgivet, tvertimod vil den ny Finansminister Hobrecht arbejde videre i den Retning, ligesom den sydtyske

Ølskat ventileres for hele Nord- og Mellemtykland; en Ølskat var ganske vist at anbefale, naar man ser hen til det overdrevne Forbrug, der finder Sted af denne Artikel. At et Tobaksmonopol vil give store Indtægter er udenfor al Tvivl, dog næppe i de første Aar.

Da dette Projekt maaske ikke strax lover nogen Bedring i den finansielle Status, kom man i den tyske Rigsdag paa en lys Idé, der langt hurtigere lover en klækkelig Sum til Finanskassen. De tvende Hansestæder Bremen og Hamborg ere altid blevne betragtede med misundelige Øjne af de andre tyske Byer, idet de ved deres separate Stilling som Frihavne ere stærkt begunstigede, og man greb derfor med Glæde den fremsatte Idé, betydeligt at forhøje det aarlige Bidrag, der ydes af disse 2 Byer, for deres Fritagelse for at høre til Toldforeningen, saameget mere som dette Beløb i 1866 blev fastsat meget lavt, og Byernes Befolkning siden er tiltaget meget stærkt. For Hamborgs Vedkommende fandt man Forhøjelsen saameget rimeligere, som Skatten kun paahviler den gamle By, men ikke samtlige Forstæder og Omland, hvis Befolkning faktisk er den der tiltager mest, og hvorhen den mere velhavende Del Aar for Aar søger hen. Saavel Bremens som Hamborgs Repræsentanter protesterede med Kraft mod denne Beslutning, og i sin Iver for at bevise, hvor umuligt det var for Hamborg at betale mere i Skat, viste Dr. Wolffson sin Fædrenestad den Bjørnetjeneste at anføre, at af 400 000 Indbyggere var der kun c. 38 500 fordelt paa 7700 Familier, der havde over 3600 M. aarligt, og at Alle, der ej havde 600 M. aarlig Indtægt, vare skattefri. Disse Oplysninger faldt strax i god Jord hos flere Medlemmer af Rigsdagen, der meget rigtigt anførte, at mange Lande, der talte Millioner Indbyggere, ej kunne opvise 7700 Familier med over 3600 M. aarlig Indtægt, samt give alle Indtægter under 600 M. helt fri for Skatter. Sammenligner man Skatterne i det øvrige Tyskland og i Hamborg, finder man ogsaa, at medens man her kun er skattefri indtil 420 M. og i Hamborg til 600 M., betales her af 3600 M. aarligt 108 M. direkte Statskat, og i Hamborg kun 43 M. 20 Pf., og har man da her endvidere de indirekte Skatter Told etc. som Hamborg ej kjender.

Finansministerens Opfindsombød er hermed ingenlunde udtømt; han har tvertimod overrasket den tyske Handelsstand med et tilsyneladende meget uskyldigt, men tillige meget lovende Projekt, der præsenteres under Navn af «statistische Gebühr». Det gaar ud paa, at der til Fastsættelse af Landets Ind- og Udførsel skal samles aldeles paalidelige Oplysninger, og til Sikkerhed for, at disse indgaa, skulle de forbindes med en Skat. Denne Skat, der i Virkeligheden kun er en maskeret Indførsels- og horrible dictu Udførselstold, foreslaas ansat til 5 Pf. pr. Kollo, eller for uindpakket Gods til 20 Pf. pr. 1000 Ko. eller 1 Cubmtr., for «Massengüter», Kul, Korn, Foderstoffer, Kartofler etc. 10 Pf. pr. 5000 Ko. eller 50 Cubmtr. og for Stortkvæg 10 Pf., for Smaakvæg 5 Pf. pr. Stk. Denne Afgift er jo ej stor; men naar man betænker, at den i høj Grad rammer ulige Værdier, f. Ex.: en Kalv 5 Pf., en Due 5 Pf., et Klaver 10 Pf., en Dunk Anchiovis 10 Pf., vil man se, hvilken Betydning den let kan faa, da de voluminøse men billige Varer rammes haardest. Fra Stettin udførtes 1876 søværts c. 19 Mill. Ctr., mest i Kollis, og selv om det Meste beregnes efter den billigste Taxt, vil dog let en Merudgift af 50 000 M. opstaa derved, for ej at tale om den Forsinkelse den ny Afgift vil foraarsage. Man har foreløbig kalkuleret Netto-Indtægten ved denne Skat til c. 1 200 000 M. aarlig; men da der i Forslaget er givet Rum for alle mulige Fortolkninger af, hvad der kommer ind under «Massengüter», og det tillige staar frit for, at beregne Varer, der komme i hele Vognladninger, uden specificeret Opgave, til højeste Taxt, ligger det i Administrationens Haand vilkaarligt at forhøje Skatten med diverse Millioner. Forslaget er fremkommet saa pludseligt, at en Protest derimod vistnok nu er for sent. Statsmaskineriet arbejder trægt uden Penge, og de skal tilvejebringes; Midlerne, hvorved det sker, har for den tyske Militærstat mindre at sige, saa faar Handelen hjælpe sig, som den kan. Men Et er sikkert: saalænge Millioner og atter Millioner hensynsløst fordres til at fyldestgjøre Militarismens Forlangender, gaar Landet sikkert i Armene paa den alt saa mægtige Socialisme; thi i et fattigt af Militær behersket Land, gror den socialistiske Udsæd frodigst.

C. G. S.